

DECIZIE

29 ianuarie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Nicolae Clima
Ion Druță
Tamara Chișca-Doneva

examinând recursului declarat de către Banca Comercială „Victoriabank”
Societate pe Acțiuni,

în pricina civilă la cererea introductivă a Societății pe Acțiuni
„MoldovaAstroVaz” cu privire la intentarea procesului de insolabilitate față de
Societatea cu Răspunderea Limitată „Salensta”,

împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 18 noiembrie 2013, prin care a
fost admisă contestația administratorului insolabilității Societatea cu Răspunderea
Limitată „Salensta”, ÎI „Zinaida Druguș”, împotriva cererii de validare a creanței
înaintată de Banca Comercială „Victoriabank” Societate pe acțiuni în mărime de
425547,13 lei,

constată:

La 05 decembrie 2012, SA 2MoldovaAstroVaz” a depus cerere introductivă cu
privire la intentarea procesului de insolabilitate față de SRL „Salentsa”, fiind invocat
motivul incapacității de plată a unei datoriei în sumă de 196263 lei.

Drept dovadă celor invocate creditorul a anexat titlul executoriu nr. 2e-214/2011
din 13 martie 2012 și încheierea executorului judecătoresc nr. 025-224/12 din 26
octombrie 2012 de restituire a titlului executoriu din motivul imposibilității executării
creanței.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din data de 12 decembrie 2012, a fost
admisă spre examinare cererea introductivă depusă de creditorul CA
„MoldovaAstroVaz” SA privitor la intentarea procesului de insolabilitate față de SRL
„Salensta” cu sediul în mun. Chișinău, bd. Dacia 49/6, c/f 1003600038821, fiind
dispusă aplicarea măsurilor de asigurare în conformitate cu prevederile art. 35 din Legea
insolabilității nr. 632 din 14 noiembrie 2001 (în vigoare la acel moment). În calitate de
administrator provizoriu a fost desemnată ÎI „Druguș Zinaida”.

Prin hotărîrea Curții de Apel Chișinău din 20 mai 2013 a fost intentat procesul de
insolabilitate față de SRL „Salensta”, fiind desemnată în calitate de administrator al
insolabilității aceeași persoană ÎI „Druguș Zinaida”.

Totodată a fost convocată ședința de validare a mărimii creanțelor și s-a propus creditorilor SRL „Salensta” să depună creanțele iar creditorilor cu creanțe garantate și celor care dețin un drept de separare a bunurilor să precizeze neîntârziat bunurile din masa debitoare asupra cărora dețin un drept prioritar, precum și temeiul acestui drept și să prezinte aceste dovezi judecătii.

La data de 21 iunie 2013, BC „Victoriabank” SA a depus cererea instanței de insolabilitate prin care a solicitat admiterea creanțelor în mărime de 425547,13 lei

În cadrul ședinței de validare a creanțelor, examinându-se chestiunea validării creanțelor creditorilor Societății cu Răspundere Limitată „Salensta” și audierea raportului administratorului privind starea masei debitoare, administratorul insolabilității a contestat creanța înaintată spre validare de creditorul BC „Victoriabank” SA în valoare de 425547,13 lei.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 18 noiembrie 2013, a fost admisă contestația administratorului insolabilității SRL „Salensta”, ÎI „Zinaida Druguș” împotriva cererii de validare a creanței, înaintată de către BC „Victoriabank” în mărime de 425547,13 lei.

În susținerea soluției sale, instanța de insolabilitate a reținut prevederile art. 141, și art. 144 alin. (6) din Legea insolabilității, menționând că cererea de validare înaintată de către BC „Victoriabank” SA în valoare de 425547,13 lei nu este întemeiată pe titlu executoriu, pe când în acest caz sarcina probațiunii aparținând creditorului.

Totodată cu referire la prevederile art. 144 alin.(4) a Legii insolabilității, instanța de insolabilitate a concluzionat că, între creditorul BC „Victoriabank” SA și SRL „Salensta” în proces de insolabilitate, există litigiul de drept referitor la încasarea datoriei rezultate din contractul de credit nr. 4303 din 29 octombrie 2008 în valoare de 425547,13 lei, soluționarea căruia nu cade sub competența instanței de insolabilitate.

La 03 decembrie 2013, BC „Victoriabank” SA a declarat recurs împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 18 noiembrie 2013, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii contestate și emiterea unei noi hotărâri de admiterea și validarea creanței înaintate de către BC „Victoriabank” SA în suma totală de 34380,70 dolari SUA.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu încheierea contestată, susținând că în baza contractului de credit nr. 3665 din 05 aprilie 2007 BC „Victoriabank” SA a acordat SRL „Salensta” , un credit în sumă de 80.000,00 dolari SUA, scadent la data de 31 decembrie 2010.

Susține că la data intentării procesului de insolabilitate față de SRL „Salensta”, și anume la 20 mai 2013, suma datoriei ultimei față de Bancă conform contractului de credit menționat mai sus, constituie 34380,70 dolari SUA, dintre care 18919,47 dolari SUA- soldul creditului, 13138,50 dolari SUA – dobânda, 1948,73 – penalitate la dobândă și 374 dolari SUA – comision.

Menționează că datoria indicată mai sus s-a confirmat prin rulajele de pe contul de credit care sunt anexate la dosar.

Totodată, invocă datoria la creditul acordat conform contractului indicat mai sus, nu are cum să reiasă din altă parte decât din contractul de credit anexat, din rulajul indicat în extrasul din contul de credit și cont curent, din inexistența ordinelor (dispozițiilor) de transfer emise de către SRL „Salensta” conform cărora s-ar fi făcut plăți cu destinația achitarea creditului.

Afirmă că unicul argument prompt în virtutea căruia ar fi putut să se certifice achitarea creditului, este prezentarea ordinelor de transfer avizate de către Bancă, conform cărora banii s-ar fi distribuit la plata pentru creditul eliberat, în sensul respectiv, în cadrul dezbaterilor judiciare instanța de judecată a pus în sarcina administratorului insolabilității prezentarea acestor ordine, însă administratorul insolabilității nu l-a prezentat invocând lipsa acestora.

Consideră că circumstanța respectivă denotă temei pentru validarea creanței înaintate de către Bancă, însă instanța de judecată și-a axat poziția pe raportul companiei de audit SRL „Consulting-Modern”, prin care se explică că SRL „Salensta” a mai beneficiat de un credit eliberat de către BC „Victoriabank” SA conform contractului de credit nr. 3556 din 28 decembrie 2006 în sumă de 1000 000 lei și acesta a fost achitat, însă datoria la creditul acordat conform contractului de credit cu nr. 3665 din 05 aprilie 2007, care și este obiect al validării din speță, a rămas neachitată în cuantumul sumelor indicate mai sus.

Insistă că instanța de insolabilitate nu a estimat corect concluziile companiei de audit, deoarece referitor la achitățile făcute conform contractului de credit cu nr. 3665 din 05 aprilie 2007 pentru care se solicită validarea creanței, compania de audit nu s-a pronunțat în general, dat fiind faptul că nu dispunea de extrasele necesare eliberate de către bancă.

Totodată, invocă că în situația în care creditul obiect al validării, s-ar fi achitat de către SRL „Salesta” în modul în care se invocă de către administratorul insolabilității, efectuarea plăților la achitarea creditului ar fi avut loc din conturile curente ale întreprinderii, în conturile de credit ale acesteia, însă conform extraselor din conturile curente ale SRL „Salensta”, emise pentru perioada din 05 aprilie 2007 – 20 mai 2013, anexate recurs rezultă că după data de 30 septembrie 2011 de către debitor nu a mai fost făcută nici o plată la credit.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) CPC, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Studiind materialele dosarului în raport cu temeiurile recursului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este întemeiat și urmează a fi admis cu casarea încheierii primei instanțe și restituirea pricinii spre rejudecare din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 427 lit. b) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să admită recursul și să caseze integral încheierea, restituind pricina spre rejudecare.

Din materialele cauzei rezultă că prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 20 mai 2013 a fost intentat procesul de insolabilitate față de SRL „Salensta”, iar în calitate de administrator al procesului de insolabilitate a fost desemnat ÎI „Druguş Zinaida”. Totodată a fost dispusă convocarea primei adunări de raportare și validare a creanțelor pentru 23 ianuarie 2013, ora 10:00 în incinta Curții de Apel Bălți.

Prin aceiași hotărâre a fost convocată ședința de validare a mărimii creanțelor și s-a propus creditorilor SRL „Salensta” să depună creanțele iar creditorilor cu creanțe garantate și celor care dețin un drept de separare a bunurilor să precizeze neîntârziat bunurile din masa debitoare asupra cărora dețin un drept prioritar, precum și temeiul acestui drept și să prezinte aceste dovezi judecătorești.

La 21 iunie 2013, BC „Victoriabank” SA a depus cerere de validare a creanțelor, solicitând admiterea acestora și validarea creanței față de SRL „Salensta” în sumă de 425547,13 lei, cu includerea băncii și sumei creanței validate în tabelul creanțelor.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 18 noiembrie 2013, a fost admisă contestația administratorului insolvenței SRL „Salensta”, ÎI „Zinaida Druguș” împotriva cererii de validare a creanței, înaintată de către BC „Victoriabank” în mărime de 425547,13 lei.

Verificând legalitatea și temeinicia încheierii menționate în raport cu criticele formulate în recurs și materialele cauzei, coroborat cu normele de drept material și procedural aplicabile la caz, instanța de recurs consideră că încheierea dată este una greșită, fiind emisă fără a fi respectată procedura și cadrul legal în temeiul cărui urma a fi soluționată o cerere de validare a creanței a unui potențial creditor.

Potrivit art. 5 alin. (2) din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, instanța de insolvență dispune de competență exclusivă la judecarea, în cadrul procesului de insolvență, a litigiilor ce țin de masa debitoare. Dacă partea interesată invocă existența unui litigiu de drept referitor la masa debitoare, instanța de insolvență va judeca această cauză într-un proces separat, în procedură contencioasă, conform Codului de procedură civilă.

În conformitate cu prevederile art. 144 alin. (4) al aceleiași legi, dacă la examinarea contestației se constată existența unui litigiu de drept, instanța de insolvență admite contestația printr-o încheiere motivată, care poate fi atacată cu recurs de către creditorul a cărui creanță nu a fost validată. În acest caz, creanța se radiază din tabel, iar creditorul a cărui creanță nu a fost validată este în drept să întenteze proces separat de confirmare a creanței sau de preluare a procesului pendinte. Creanțele față de care au fost admise contestațiile se iau în calcul la elaborarea planului de distribuire intermediară prin rezervarea lor din masa debitoare, în condițiile stabilite la art.152.

Cu referire la prevederile normelor de drept invocate, instanța de recurs constată cu certitudine că, întru respectarea procedurii de soluționare a litigiului legat de creanțele contestate, creditorul BC „Victoriabank” a depus cerere de validare a creanțelor, conform art. 144 alin. (4) al Legii insolvenței.

Însă, instanța de insolvență a admis contestația administratorului insolvenței SRL „Salensta”, ÎI „Zinaida Druguș” împotriva cererii de validare a creanței, înaintată de către BC „Victoriabank” în mărime de 425547,13 lei, reținând în acest sens, că cererea de validare a creanțelor menționată nu este întemeiată pe titlu executoriu, iar între creditorul BC „Victoriabank” SA și SRL „Salensta” în proces de insolvență, există litigiul de drept referitor la încasarea datoriei rezultate din contractul de credit nr. 4303 din 29 octombrie 2008 în valoare de 425547,13 lei, soluționarea căruia nu cade sub competența instanței de insolvență.

Colegiul consideră ilegală această soluție, deoarece provine din interpretarea și aplicarea eronată a prevederilor Legii insolvenței, or, instanța de insolvență, deși a constatat la caz litigiul de drept între creditorul BC „Victoriabank” SA și SRL „Salensta” în proces de insolvență, totodată a admis contestația administratorului insolvenței și a respins cererea BC „Victoriabank” SA cu privire la validarea creanțelor, fără a verifica temeinicia susținerilor invocate de ultimul și fără a motiva soluția la care a ajuns.

În consecință instanța de recurs constată că instanța de insolvabilitate era obligată să examineze și să verifice temeinicia cererii BC „Victoriabank” SA de validare a creanțelor prin prisma art. 144 a Legii insolvabilității și să intenteze conform normei citate proces separat de confirmare a creanței, or la caz instanța de insolvabilitate nu s-a expus asupra fondului acestui litigiu de drept legat de creanțele înaintate.

Urmare a celor constatate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție va dispune admiterea recursului declarate cu restituirea pricinii spre rejudecarea cererii de validare a creanțelor înaintate de BC „Victoriabank” SA.

La rejudecarea cererii instanța urmează să țină cont de cele indicate în prezenta decizie, să verifice și alte circumstanțe ce prezintă importanță pentru soluționarea corectă a litigiului, să aprecieze sub toate aspectele, complet și obiectiv, conform exigențelor art. 130 CPC, probele administrate pe dosar și, în dependență de situația stabilită, să adopte o hotărâre legală și întemeiată.

Față de cele ce preced, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a casa integral încheierea Curții de Apel Chișinău din 18 noiembrie 2013, prin care a fost admisă contestația administratorului insolvabilității SRL „Salensta”, ÎI „Zinaida Druguș” împotriva cererii de validare a creanței, înaintată de către BC „Victoriabank” în mărime de 425547,13 lei și de a restitui pricina spre rejudecare.

În conformitate cu art. 427 lit. b), art. 428 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

decide:

Se admite recursul declarat de Banca Comercială „Victoriabank” Societate pe Acțiuni.

Se casează încheierea Curții de Apel Chișinău din 18 noiembrie 2013 în pricina civilă la cererea introductivă a Societății pe Acțiuni „MoldovaAstroVaz” cu privire la intentarea procesului de insolvabilitate față de Societatea cu Răspunderea Limitată „Salensta”, cu restituirea pricinii la Curtea de Apel Chișinău pentru rejudecarea cererii înaintate de Banca Comercială „Victoriabank” Societate pe Acțiuni cu privire la validarea creanțelor.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președinte, judecătorul

Nicolae Clima

Judecătorii

Ion Druță

Tamara Chișca-Doneva